

[Lynnerup Nielsen.]

kr. Og det kan nok siges, at det virker noget urimeligt, at en bolig beskattes så enormt, som tilfældet er, når man tænker på, at det at have en bolig skulle være en menneskeret. I visse af sådanne bebyggelser udgør skatten 14—16 pct. af selve lejeindtægten, og det er dog et meget væsentligt beløb. Der er altså visse kommuner, der vil være særlig hårdt ramt, og man vil sikkert også under udvalgsarbejdet støde på, at der er en væsentlig forskel fra kommune til kommune, ligesom der også er stor forskel fra amt til amt.

Mit parti ser nok, at der er problemer med hensyn til selve amtsbeskatningen, men det forekommer os, at det lovforslag, som her er fremsat af venstre, vil løse spørgsmålet på en noget for ensidig vis, så meget mere som dette lovforslag er løsrevet fra al anden skattelovgivning. Jeg tror ikke, man har truffet det rette her. Vi har også den opfattelse, som der iøvrigt er givet udtryk for her, at når man kommer til en nøjere udregning, skal det nok vise sig, at det er de større gårde, det store landbrug, der kommer til at høste fordel af loven, medens skattebyrden faktisk vil blive større for de mindre ejendomme.

Vi tror heller ikke på, at lovforslaget isoleret set vil være i stand til at løse problemerne i de kommuner, hvor der er et meget stort byggeri. Jeg tænker her ikke mindst på de kommuner, der ligger i Københavns umiddelbare nærhed. Vi kan godt se, at den nuværende amtsbeskatning i flere amter ikke passer til den tid, vi nu lever i, særlig ikke i de amter, som har de større byrder, og hvor der er opstået de meget store forstæder. Vi vil afvente, hvorledes lovforslaget kommer til at se ud efter udvalgsbehandlingen, inden vi tager endeligt standpunkt til det.

Oluf Pedersen: Ved århundredskiftet havde vi her i landet en skatteudskrivning på omkring 100 mill. kr., hvoraf de 30 mill. kr. blev udskrevet på fast ejendom. Derefter fik vi venstres skattereform, og den gik ud på, at man skulle lette skatterne på jorden. Resultatet er, at kun de 5 pct. af skatterne i dag lignes på fast ejendom, men til gengæld er man kommet op på 6 milliarder kr. i skatter. Nu vil så venstre, som har lavet dette mesterstykke i skatteudskrivning,

prøve på, om ikke man yderligere kan flytte skatter fra jorden over på personer i videre udvikling af den store brøler, som partiet lavede omkring 1904.

Nu er det jo sådan, at den bedste ligningsform til dækning af offentlige udgifter netop er amtsskatterne. Dem ligner man på jorden. Noget lignes også på bygningerne, men der foreligger jo regeringsforslag om at afskaffe bygningsskatterne til amterne, hvad jeg også mener vil være rigtigt, så der udelukkende lignes på jorden. Gør man det, sker der simpelthen det, at en del af jordrenten bliver inddraget til amtet til dækning af fællesudgifterne, og derved får man dækning for en del af udgifterne. Hvis man derimod går den vej, som venstre vil, at nedsætte skatten på jorden, ja, så bliver der mere jordværdi at sælge, men så får man til gengæld højere indkomstskatter. De unge vil få lov til at svare renter i stedet for amtsskatter, medens amtsskatterne fra jorden flyttes over på personer, embedsmænd og arbejdere. Vi ved yderligere — det er hele vort skattesystem udtryk for — at så stiger leveomkostningerne, så stiger lønningerne og alle andre ydelser, og så får man lov til at betale den nedsættelse, man her har fået, ad omveje. Efter de regler, der gælder og naturligt må gælde, får faktisk alle lønmodtagere, og skal vel også have, refunderet de personlige skatter, som man har væltet over på dem, og så væltes de tilbage på landbruget. Det er klart, at det virker værst for de små, det kan der ingen tvivl være om.

Resultatet bliver først og fremmest, at de unge kommer til at betale, først jordrente til sælgeren og derefter højere personlig skat og større driftsudgifter, altså dobbelt.

Det, som venstre foreslår her i dag, er i virkeligheden i lille format en fortsættelse af dumheden fra 1904, og man kunne nok have lov til at spørge: Bliver de mennesker da aldrig klogere? Jeg erkender, at de konservative ikke er slet så villige. Vi så da heller ikke noget regeringsforslag af denne art i den tid, vi havde en venstre-konservativ regering, såvidt jeg ved, fordi de konservative var klar over, at det var en dårlig reform, og heldigvis er de konservative altså ikke blevet dummere med tiden. På den anden side må jeg nok sige, at den